

Teremy Ferencné

Csász Éva
Maróthi-díjas

Felmenőitől hozott sokféle talentumát, sajátos, színes egyéniségét a család és a református Dóczy gimnáziumi évek erkölcsi normái, szellemisége bontakoztatta ki. Kiváló értelme, intelligenciája, von Haus aus kulturája, kiemelkedő pedagógusi tevékenysége zenetanár apjától való öröksége. – A gimnáziumi évek alatt tanulmányi eredménye, szervező, rendszerező személyisége az önképzőköri munkában tűnt ki.

Magabiztossága szellemiségének megnyilvánulása, s mindez tapintatos, udvarias, visszafogottsággal egészült ki. Megjelenése, fellépése, társaságbelisége a pedagógusi pályára predestinálta. A maximumot nyújtotta és szaktárgyai: gyors- és gépírás lehetőséget adott az általános és hazafias nevelésre. Kiváló előadó, példásan fogalmazott. Beszéde tiszta, világos. A tantestületi összejöveteleken elmondott észrevételei értékesíthetőek voltak.

Teremy Ferencné életútja göröngyös. Az országot sújtó egyetemes tragédiák: Trianon, II. világháború, 1945 után az új politikai, gazdasági, társadalmi közeg ideológiáját átvette úgy, hogy közben megőrizte hitét, „hű maradt önmagához.” Családjának igazi mater-e, forrása anya, majd nagyanyaként. Férjének szerető társa... A megpróbáltatásokat elviselte és elviseltette. Problémáival soha nem terhelte környezetét. Csodáltam nem lankadó, mindig megújuló erejét, mely kálvinista hitéből táplálkozott.

Munkabírása a pedagógia területén szintén kiemelkedő. Szaktárgyain kívül más tantárgyat is tanított nyugdíjasként több intézményben is.

Kollegái tisztelték, tanítványai, az iskola dolgozói szerették és becsülték. A nehéz évek egészségét megroppantották. A materia és a lélek elvált egymástól. Csak fizikailag távozott.

Szellemisége tovább munkálkodik családjában, tanítványaiban. Az immár 150 éves iskola láthatatlan, de valós katedrálisban a „genius loci”-t erősíti, gazdagítja.

Dr. Tóth Ervinné

Almády Gizella Katalin

Éva néni

Újra szegényebb lett tantestületünk. 2006 nyarán 80 éves korában itt hagyott bennünket Teremy Ferencné, Éva néni, aki az ötvenes évek iskolatörténetének egyik meghatározó egyénisége volt. Nagy szerepet vállalt abban, hogy beinduljon az újjászervezett közigazgatási intézmények, vállalatok megváltozott igényeihez igazodó magas színvonalú gép-gyorsíró képzés. Nagy szakmai hozzáértéssel építette be szakmai munkájába a kor megnövekedett követelményeit, a gyakorlatban nagyszerűen alkalmazható szakmai tudást adva tanítványaiknak.

A gép-gyorsírás iránti töretlen lelkesedés hatotta át egész lényét. Nagyon sokat tett azért, hogy a gép-gyorsíró szakma kellő rangot, társadalmi megbecsülést kapjon, s megszűnjön az adminisztratív munka lenéző megítélése. Öröme akkor vált teljessé, amikor 1964-ben beindult iskolánkban a gép-gyorsíró idegen nyelvi ágazat, ami lehetővé tette, hogy a gépirás és gyorsírás érettségi tantárgy s a gyakorlatban még jobban hasznosítható szakma legyen. Emellett az idegen nyelvből tett érettségi vizsga megnyitotta a továbbtanulás lehetőségét és növelte a betölthető munkakörök számát is az ágazaton tanulók előtt. E jelentős előrelépéssel valóra vált az az elképzelése, hogy az irodák, intézmények magas minőségi színvonalon képzett, emberileg-szakmailag jól felkészült munkatársakat kapjanak, akik nemcsak adminisztratív feladatokat látnak el, hanem komoly segítői lehetnek mind szervezésben, mind egyéb területen kollegáiknak.

Nagyon szeretett tanítani és szerette tanítványait. Odafigyelt mindenkire és segítőkész, megértő együttérzéssel buzdította tanítványai kezdeti próbálkozásait, hogy minél előbb a gyakorlatban jól használható készséggel rendelkezzenek. A kissé bátortalanabbakból nagy szeretettel és megértéssel hozta ki a bennük rejlő tudást. Az intézmények kedvező visszajelzései igazolták törekvéseit: tanítványai megbecsült munkatársakká váltak mindenütt. Szakmai munkája jelentősen hozzájárult a Bethlen szakmai hírnevének megalapozásához.

Éva néni emlékét kegyelettel és szeretettel őrzik mindazok, akik ismerték: kollegák és tanítványai - akik amikor tanulták e két nemes szakmát, talán még nem értették, hogy milyen jól használható, kenyeret is adó kincset kaptak tőle.

Kapronczi Mihályné

egykori tanítvány, későbbi kolléga